

dokumentumot — megvitatás után — szeretnénk az egyházi vezetők és az egyházi közvélemény elé bocsátani.

A kongresszus idejére jelent meg az Egyházzenei Társaság első három kiadványa: egy ökumenikus zsolozsma- és népénekgyűjtemény (Bódiss Tamás, Dobszay László és Ferenczi Ilona szerkesztésében), egy igen praktikus alleluja-gyűjtemény (Szendrei Janka munkája), s egy összeállítás (Mezei János kutatómunkája alapján) könnyű két- és háromszólamú egyházi kórusokból.

Hadd idézzünk egy gondolatot Dobszay László zárszavából: Érthető, hogy figyelmünket olykor-olykor még a nehézségek foglalják le, hogy gyakran emlegetjük az elszenvedett sérelmeket, a bajokat elmúlt évtizedek káros következményeivel magyarázva. Mégis arra int minket az Írás, hogy el kell hagynunk, ami elmúlt, és tekintetünket arra kell fordítanunk, ami előttünk van. Abba kell hagynunk az „átkos” állandó emlegetését, s azt kell nézni, ami rajtunk múlik.

Talán jelképesnek mondható a kongresszus lezárása is. A Társaság a

kétezer éves zsidó-keresztény hagyomány szellemében akarja az egyházzeneét szolgálni. S ennek kevés szebb dokumentuma van, mint a *Te Deum*, mely a zoltárból nőtt ki, a tiszta őskereszténység szellemét sugározza, első lekottázott magyar nyelvű népénekünk, s lényegében ugyanebben a formában a protestáns graduálkönyveknek is állandó darabja volt. Jó dolog, ha a részleteket is szemügyre vesszük vallási és liturgikus életünkben. De a legfontosabb mégis az, ami az Egész egysége, s éppen erről az Egészről énekel a *Te Deum*. Persze, hogy az ember bújja, öröme is a liturgia tárgya. De az igazi liturgia elsősorban Istenre szegezi tekintetét. És éppen erről az igazi teocentrikus liturgikus szemléletről vall, erre nevel a *Te Deum*. Öröm, hogy legrégebb közös örökségünk egyúttal a magyar ökumenikus egyházzenenek is legelső darabja. Méltó volt, hogy ennek közös eléneklésével zárjuk le háromnapos találkozásunkat.

A „Magyar Egyházzene”
című értesítő 1993/2. számából

Haydn hat miséje Debrecenben

Debrecenben az 1992/93-as évad legszebb, legjelentősebb egyházzenei eseménye J. Haydn utolsó hat miséjének előadása volt.

November 15-től kezdve havonta egy vasárnap estén a *Debreceni Kodály Kórus*, vezető karnagya, *Kamp Salamon* irányításával szólaltatta meg az idős mester egy-egy miséjét. A szólisták nagyrészt az énekkar soraiból léptek elő; a karnagy, aki igen jól ismeri énekeseit, mindenkinek testhez álló feladatot osztott ki, s valamennyien igen magas szak-

mai színvonalon oldották meg azt. A zenekari partner a *Debreceni Bach Kollégium* ill. a *Debreceni Kamarazenekar* volt. A Szent Anna templomban ezeken az estéken szinte egyetlen ülőhely sem maradt üresen: a hallgatóságot vonzotta a bensőséges esti zenei élmény, amelyet *Kamp Salamon* még meg el is mélyített egy jó arányérzékkel kimért bevezetéssel — két-három témát kiemelve, ihletett gondolati háttért adott az emlékezetes előadásokhoz.

Hollai Keresztély

Baptista egyházzenei tanfolyam

A Magyarországi Baptista Egyház nyári egyházzenei tanfolyamát június 21-től július 3-ig tartották az újpesti baptista imaházban. A 102 fiatal hallgató tanulmányait irányító tanári kar munkáját *Beharka Pál* (Újpest) hangolta össze, aki a

karvezetés, orgona és a harmónium tanfolyam munkájában is résztvett. Zeneelméletet *Balogné Kovács Magdolna* (Debrecen), *Gyarmati Anikó* (Pestszenterzsébet), *Meláth Anita* (Pécs), *Sarkadi Klára* (Békéscsaba), orgonát *Lukács Géza* (Bp.-Wesse-

lényi utca), harmóniumot *Bögös Attila* (Debrecen), *Nagy Emmánuel* (Bp.-Nap utca), ifj. *Pátkai Imre* (Ócsa), karvezetést *Blázi Lajos* (Újpesti Evangélikus Gyülekezet), *Lovászné Gellén Christa* (Kiskőrös), *Oláh Gábor*, *Oláh Miklós* (Bp.-József

utca), *Szűcs Sándor* (Miskolc), *Vígh Melinda* (Ócsa), *Vargáné Frittmann Estilla* (Újpest), gitárt *Bazsa Attila* (Debrecen), *Kelemen Györgyi* (Újpest) tanított.

A „Békehírnök” híradása nyomán

Református kántorképző tanfolyamok

Patakon

Idén mind a négy református egyházkerületben sor kerülhetett a nyári kántorképző tanfolyamra. Néhány esztendeje még egyedül a debreceni Kollégium adott otthont a református zenei nevelés e máig legfontosabb fórumának. Pár éve Budapesten is önálló kántorképző indult, s tavaly rendezték az első pápai tanfolyamot. Sárospatakon utoljára 1948 és 1951 között folyt hasonló képzés, az úgynevezett kántori előkészítő. Az induláshoz szükséges lendületet a legképzettebb, nagy tapasztalatokkal rendelkező református karvezetők jelenléte biztosította: *Berkesi Sándor*, a debreceni Kántus karnagya, főiskolai tanár és *Hartyányi Judit* a budapesti Zeneakadémia tanára. A tanári kart fiatal, nagyobbrészt még zeneművészeti főiskolás muzsikusok tették teljessé. A pataki hallgatók tehát részesülhettek valamennyi hagyományos kántorképzős tantárgy oktatásában, a gyülekezeti ének tanulásától és tanításától kezdve az elméleti tárgyakon át az orgona- és harmóniumjátékig. A tanfolyam teljes munkáját *Szűcs Endre* lelkipásztor, a tiszáninneni egyházkerület zenei előadója fogta össze.

Harmincöt növendék vett részt az első pataki tanfolyamon, öten a Felvidékről, ketten Kárpátaljáról érkeztek.

A június 28. és július 17. közötti három héten át a fiatalok színesebb tettek Sárospatak és a közeli Sátoraljaújhely zenei életét is. Július 2-án és 9-én a tiszáninneni ifjúsági konferencia résztvevőivel, illetve a nyelvi táborozó teológusokkal rendeztek közös zenés alkalmakat. A július 11-i hangversenyen, a sátoraljaújhelyi református templomban tettek bizonyosságot két hét alatt végzett munkájuk eredményességéről. Az egyetemes egyházzene kórusirodalmából *Charpentier*, *Kodály*, *Esterházy Pál*, *Schein* és *Palestrina* egy-egy alkotása hangzott el, *Bach* A-dúr preludium és fúgájának, valamint *Mendelssohn* A-dúr szonátájának kíséretében. A hangversenyt *Gárdonyi Zoltán* két kórusműve (Ahova te még, 196. dicséret) zárta.

Július 13-án a sárospataki zeneiskolában a kántorképző tanárai adtak hangversenyt, a zárókoncertre pedig a tanfolyam központjában, a kollégium imatermében került sor.

Farkas Zoltán

Debrecenben

Június 21-től július 10-ig kántorképző tanfolyamot tartottak a Debreceni Református Kollégiumban. A tanfolyam hallgatóinak létszáma a befejezéskor 101 fő volt, közülük harmincketten érkeztek a határon túlról. A huszonnégy fős tanári kar tagjai: *Anducska Adrienn*, *Benkő Imola*, *Draskóczy László*, és felesége, *Faragó Gabriella*, *Fodor Adrienn*, *Fodor Emese*, *Franczel Ágnes*, *Gurmai Éva*, *Jakab Hedvig*, *Kerekes Székely Zita*, *Koppány Mária*, *Leopold László*, *Majláth József*, *Makkai Edit*, *Mogyorósi Pálma*, *B. Molnár Tünde*, *Mónus Béla*.

Nagy Csaba, *Tóth Anikó*, *Ulherkovich Éva*; tanfolyamtitkár: *Kurgyis András*, tanfolyamvezető: ifj. *Fekete Károly*. A hallgatók közül nyolcat tanulmányaik végeztével, eredményeik alapján kántorvizsgára bocsátottak.

Az ünnepélyes bizonyítványosztás alkalmán jelen volt *Szabó Csaba* zenetanár is, aki a következő javaslatokat tette a tanfolyam további menetével kapcsolatban: meg kellene oldani a hangfelkészítést, hiszen a kántorság alaptevékenysége az ének, ezért elengedhetetlen az